Dosarul nr. 4-24020129-12-5r-20022024 (5r-661/2024)

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

14 martie 2024 *****

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

în componenţă:

Preşedintele şedinţei, judecătorul, Ialanji Arina

grefier Valah Patricia

examinând în ședința de judecată publică contestația înaintată de **URSU Vera** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 157021 şi deciziei agentului constatator din 29 ianuarie 2024, întocmit în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravenţional al R.M., -

a c o n s t a t a t :

La data de 29 ianuarie 2024, agentul constatator Oţel Mihail, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 157021, prin care Ursu Vera a fost recunoscută vinovată de comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravenţional şi sancţionată cu amendă în mărime de 10 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 lei, iar ca sancţiune complementară i s-a aplicat 2 puncte de penalizare, pentru că la data de 29 ianuarie 2024, conducând mijlocul de transport T*****, cu numerele de înmatriculare *****, pe str.***** din mun.Chişinău, a ignorat indicatorul 3.31.

La data de 12 februarie 2024, Ursu Vera a depus contestația împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie MAI06 157021 şi deciziei agentului constatator din 29 ianuarie 2024, adoptate de agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Oţel Mihail pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

În motivarea contestației depuse Ursu Vera a menţionat că cu procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare nu este de acord, îl consideră neîntemeiat şi lipsit de care va suport probant. Astfel, reţine că nu este clar despre care faptă contravenţionaă este vorba, or se indică doar că conducătorul auto a ignorat indicatorul 331, ceea ce presupune neindicarea faptei săvârşite, iar consultând RCR nu a identificat existenţa indicatorului 331. Menţionează că în Codul contravenţional nu se regăseşte art. 240^1, iar dacă agentul constatator a avut în vedere art. 240 alin.(1) din Cod, acesta prevede mai multe contravenţii şi anume -*Nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulaţie şi a celui destinat vehiculelor de rută,* respectiv, consideră că încadrarea juridică a faptei nu este clară. La fel, notează că probe din care să rezulte ce faptă a fost săvârşită de contravenient nu au fost acumulate, nefiind indicate în procesul-verbal.

Apărătorul Chilat Nicolae în ședința de judecată a declarat că susține contestația pe motivele de fapt și de drept indicate.

Contravenienta/petiţionara Ursu Vera, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citată despre data, ora și locul ședinței de judecată, careva cerere de amânare nu a depus, astfel în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea contestației în lipsa acesteia, interesele fiind reprezentate de avocat.

Agentul constatator Oţel Mihail, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, careva cerere de amânare nu a depus, astfel în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, instanța de judecată a dispus examinarea contestației în lipsa acestuia.

Examinând cumulul materialelor prezentate în raport cu contestația înaintată prin prisma probatoriului existent în cauză, instanţa de judecată reţine următoarele.

Potrivit prevederilor art. 448 alin. (1) Cod Contravenţional RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Referitor la termenul depunerii contestației în raport cu data recepționării deciziei contestate și data depunerii contestației, instanța de judecată atestă respectarea termenului de 15 zile pentru formularea căii de atac garantată de lege, prevăzută de art.448 din Codul contravenţional.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform alin. (1) al art. 442 din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absenţa lui.

În speță, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 157021 din 29 ianuarie 2024, Ursu Vera a fost sancționată cu amendă în mărime de 10 *(zece)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 *(cinci sute)* lei, iar ca sancţiune complementară i s-a aplicat 2 *(două)* puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acesteia că, la data de 29 ianuarie 2024, conducând mijlocul de transport T*****, cu numerele de înmatriculare *****, pe str.***** din mun.Chişinău, a ignorat indicatorul 3.31.

Pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanța constată că dispozițiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate mențiunile prevăzute de art. 443 și art. 445 din Codul contravenţional.

În ce privește constatarea existenței faptei contravenționale incriminate, se reține că, art. 240 alin. (1) Cod contravențional, prevede nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de interzicere și de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație și a celui destinat vehiculelor de rută şi se sancționează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unități convenționale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

În speță, instanța de judecată atestă lipsa în totalitate a probelor care ar dovedi comiterea contravenției imputate făptuitorului, și anume circumstanțele faptice care ar confirma că, la 29 ianuarie 2024, Ursu Vera conducând mijlocul de transport T*****, cu numerele de înmatriculare *****, pe str.***** din mun.Chişinău, a ignorat indicatorul 3.31.

Mai mult, instanța a constatat că, în susținerea procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 157021 din 29 ianuarie 2024 de către agentul constatator nu au fost prezentate careva probe cum ar fi: *explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, declaraţiile martorilor, înregistrările video, fotografiile etc.*

Astfel, în cadrul examinării contestației, instanța de judecată a fost în imposibilitate de a stabili elementele de bază în această cauză, care ar proba vinovăția făptuitorului Ursu Vera, or, întru confirmarea comiterii contravenției, la materialele cauzei nu există nici un element de fapt, dobândit în modul stabilit de prezenta lege, care a servit la constatarea existenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la elucidarea tuturor circumstanţelor importante pentru justa soluţionare a cauzei, potrivit art. 425 alin.(1) din Codul contravenţional.

De reținut că, în cazul în care făptuitorul Ursu Vera, în contestația înaintată a invocat alte circumstanțe faptice decât cele constatate de către agentul constatator, în lipsa unor dovezi care ar veni în susținerea actului de acuzare contravențională, constatându-se de asemenea lipsa efectivă a probelor

care au stat la baza întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, instanța de judecată relevă că, afirmațiile invocate în actul de constatare a faptei contravenționale poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv, în contextul art. 461 din Codul contravenţional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de sancționare.

Astfel, cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina lui Ursu Vera, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reținute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție acţionează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, CEDO, în speţa Luka contra României a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei. Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61).*

În susținerea poziției sale, instanța de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare și sancționare nu poate face dovada deplină, prin el însuși, a existenței faptei, a autorului acesteia și a vinovăției, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârșirea contravenției. Or, este esențial faptul că, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanța nu poate fi convinsă de vinovăția „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă, cu atât mai mult în conjunctura în care, așa cum a fost stabilit în cauza pendinte, la materialele cauzei nu a fost anexată de către agentul constatator nici o probă întru confirmarea învinuirii aduse lui Ursu Vera.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30*).

Astfel, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenții nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra că Ursu Vera *a ignorat indicatorul 3.31*. În sensul enunțat, nu poate fi vorba de răspundere contravențională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravențională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenție concretă.

În încheiere, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Ursu Vera, deoarece în acțiunile făptuitorului lipsește atât latura obiectivă a contravenției incriminate, cât şi cea subiectivă, iar decizia de sancționare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestației. Susținerea învinuirii de către agentul constatator poartă doar un caracter declarativ şi se bazează tocmai pe presupuneri, iar vinovăţia lui Ursu Vera nefiind obiectiv confirmată prin careva probe.

Pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, instanța determină că, contestația este una întemeiată și, în consecință, se va dispune admiterea acesteia după conținut şi, nu în ultimul rând, se va proceda la încetarea procesului contravențional pornit în privința lui Ursu Vera pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu prevederile art. art. 448, 452-460, 462 Cod contravențional al RM, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se admite contestația depusă de către ***URSU Vera***, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria nr. MAI06 157021 din 29 ianuarie 2024, încheiat de către Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției, în baza art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, cât și a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale.

Se încetează procesul contravențional pornit în privinţa lui ***URSU Vera***, pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 240 alin. (1) din Codul contravențional, şi care prin decizia Inspectoratul Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției din 29 ianuarie 2024, a fost supusă sancțiunii contravenţionale sub formă de amendă în mărime de 10 *(zece)* unităţi convenţionale, ceea ce constituie 500 *(cinci sute)* lei, cu aplicarea sancţiunii complementare de 2 *(două)* puncte de penalizare, *pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional.*

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Ialanji Arina

Copia corespunde originalului

Hotărîrea a devenit definitivă (executorie) la „____”_____

Judecător Ialanji Arina